מליגו רופס אם פפריר · כגון שהוסיף בית חמשי עליהם בלוז לא דבר אחר: **מתני' כל ישראל יש להם** · צריך להמיע מיתתו לרבים **אלא יעשה אדם עדה כן: אם כן בנים דין שביבנה** · אם נשאלו לבית דין שבלשכת הגזית ואמרו להם וחזר לעירו **שנלאה סנהדרי גדולה לילנה** ומה ימים עד שנלאה סנהדרי גדולה ותימה דסוף סוף לא נקבלים שם: **גמ' וכי נפסר וכל שפם ירלו וירלו** · דבעינן שיהו רואין במיתתו: **סנהדרין** · פלוגי מת בכ"ד על שעבר עבירה זו כדי לרדוף את האחרים: **וכל ישראל** · שמעו ויירלו: **וכעדים זוממים בדיני ובעדים** . ישמעו ויירלו משום דלא שייך למיכתב "וכל העם" דלא כולי עלמא חזו לסקהתא שם גלגלן ומלו בריבית ומשלים בשביעית שהן פסולים לעדות: **מתני' ופס שלא נפסר לו** · אע"פ שנאמר לחביריו, ובגמרא יליף לה: **סנהדרין נבוסלו** · שלא אמרה כגון יונה בן אמיתי: **ופסוהר על דברי נביא** · המפקירים שלא חשש למה שאמר לו הנביא: **גמ' ופליגי פסר לא יפסר** · היינו מזוהר: **כיס לים פסר לא יפסרים** · היינו סוכם וקרי ביה לא יפסע עלמו אינו כשמע היינו עובר על דברי עלמו: **ריבלא סרוס ריפסר לי פפסנו** · תלא ובייתי רוח שקר בפי כל נביאיו": **פינגון** · דבר מלוגה של רוח הקודש: **שלש לכפס נביאים** · נכנס בנכס לזה בלשון זה, ולזה בלשון זה, והכל אחד: **ופין שני נביאים מסגבלין בפינגון פפר** · בלשון אחד, ואלו טוען לשון אחד היו אומרים דכתיב הנה נא (כל) הנביאים (אומרים) פה אחד טוב: חבריה

קשר העליון דאורייתא · פי' בקונטרס דפלוגתא היא בפ' התכלת (מנחות דף לט· ופס) ולפיה אלא דמסקינן התם *שמע מינה קשר העליון דאורייתא: **ולא** בבית דין שבלשכת הגזית בקונטרס אם נשאלו בבית דין שבלשכת הגזית ואמרו להם ימים עד שנלאה סנהדרי גדולה ותימה דסוף סוף כשממתינין עד הרגל היאך ממיתין הא כיון דגלגלה סנהדרין אין דנין דיני נפשות כדאמר בפרק הוא בוקין (לעיל דף מא.) וכי תימא דברגל תוזרים כ"ד הגדול ויושבין בלשכת הגזית אף לאחר שנגלו ואז דנין אותו אדא דאם כן משכחת ליה לרבן יוחנן בן זכאי דהוה בסנהדרין ובפרק היו בודקין (שם) לא משמע הכי ושוד מאי עיטי הדין יש הא אין שייך עיטי הדין אלא כשמסתין אותו אחר גמר דיון כדמוכח בפרק אחד דיני ממונות (לעיל דף לה.) דפריך לגמרה לדייה בשבתא וליקטלוהו וכו' ומשני אתה מענה את דיון והדר פריך לדייטה במעלי שבתא וכו' ושוד מאי אריא זקן ממרא בשאר עבירות נמי ושוד אמאי נקט יבנה לימא לא בכ"ד שבתות והוחק לומר דאעבירה דקודם שנגלה סנהדרין דנין אף לאחר שנגלה ולא אמריע מקום גורם כיון דבשעת עבירה סנהדרי גדולה במקומן ור"ת אומר דמיירי בשנמר דיון קודם שנגלה סנהדרי: ***הכובש** נטותו טוקה · לית ביה לאו ושוד דאין בו מעשה אלא מכין אותו עד שתלא נפשו כמו עשה סוכה ואינו עשה* : אלייהו

דקשר העליון דאורייתא גרוע ועומד, אי הבי תפילין נמי: אי עביד ארבעה בתי ואיתי ארתרינא ואנח גביידו האי לתודיה קאי והאי לתודיה קאי ואי עביד חמשה בתי גרוע ועומד הוא? אמר ר' זירא *"בית חיצון שאינו רואה את האויר פסול: **מתני'** אין ממיתין אותו לא בבית דין שבעירו, ולא בבית דין שביבנה אלא מעלין אותו לבית דין הגדול שבירושלים ומשמרין אותו עד הרגל וממיתין אותו ברגל שנאמר "וכל העם ישמעו ויראו" דברי רבי עקיבא אמר לו ר' יהודה וכי נאמר "יראו ויראו" והלא לא נאמר אלא "ישמעו ויראו" למה מענין דינו של זה אלא ממיתין אותו מיד וכותבין ושולחין בכל מקום "איש פלוני נתחייב מיתה בבית דין" ת"ר ארבעה צריכין הכרזה ה'מסית' יבן סורר ומורה ה'יוצא ממרא' ה'עדים זוממין' בכולהו כתיב בהו "וכל העם" "וכל ישראל" "בעדים זוממין כתיב "והנשארים" דלא כולי עלמא "חזו לסהדותא": **מתני'** נביא השקר המתנבא מה שלא שמע ומה שלא נאמר לו, "מיתתו בידי אדם" אבל הכובש את נבואתו "והמזותר על דברי נביא", ונביא שעבר על דברי עצמו מיתתו בידי שמים שנאמר "אנכי אדרש מעמו" "המתנבא בשם עבודת כוכבים" ואומר "כך אמרה עבודת כוכבים" אפי' כוון את ההלכה לטמא את הטמא ולטהר את הטהור. "הבא על אשת איש" כיון שנכנסה *לרשות הבעל לנשואין אע"פ שלא נבעלה הבא עליה הרי זה בחנק, "וממי בת כהן ובעלה" שכל המוזמין *מקדימין לאותה מיתה יחוץ מזוממי בת כהן ובעלה: **גמ'** תנו רבנן שלשה מיתתן בידי אדם, ושלשה מיתתן בידי שמים: המתנבא מה שלא שמע ומה שלא נאמר לו והמתנבא בשם עבודת כוכבים מיתתן בידי אדם הכובש את נבואתו, והמזותר על דברי נביא, ונביא שעבר על דברי עצמו מיתתן בידי שמים מנהני מילי? אמר רב יהודה אמר רב דאמר קרא "אך הנביא אשר יזיד לדבר דבר בשמי" זה המתנבא מה שלא שמע "ואשר לא צויתיו" זה לחבירו צויתיו זה המתנבא מה שלא נאמר לו "ואשר ידבר בשם אלהים אחרים" זה המתנבא בשם עבודת כוכבים וכתיב "ומת הנביא ההוא" *וכל מיתה האמורה בתורה סתם אינה אלא חנק הכובש את נבואתו, והמזותר על דברי נביא, ונביא שעבר על דברי עצמו מיתתן בידי שמים

[א] דכתיב "והאיש אשר לא ישמע" (ה) וקרי ביה "לא ישמע" וקרי ביה "אל דברי" וכתיב "אנכי אדרש מעמו" בידי שמים: המתנבא מה שלא שמע: כגון צדקיה בן כנענה דכתיב *"ויעש לו צדקיה בן כנענה קרני ברזל" מאי הוה ליה למיעבד, רוח נבות אמעיתיה? דכתיב "ויאמר ה' מי יפתה את אחאב ויעל ויפול ברמות גלעד... ויצא הרוח ויעמד לפני ה' ויאמר אני אפתנו... ויאמר תפתה וגם תוכל צא ועשה כן" אמר רב יהודה מאי "צא צא ממרצתי" *מאי "רוח" אמר רבי יוחנן רוחו של נבות היזרעאלי? הוה ליה למידק כדרבי יצחק דאמר רבי יצחק "סיגנון אחד עולה לכמה נביאים, ואין שני נביאים מתנבאין בסיגנון אחד" "עוברה אמר "זרון לבך השיאך ירמיה אמר "תפלאתך השיא אותך זדון לבך" והני מדקאמרי כולהו כהדדי שמע מינה לא כלום קאמרי, דילמא לא הוה ידע ליה להא דרבי יצחק דהושפט הוה התם וקאמר להו דכתיב "ויאמר יהושפט האין פה נביא *(עוד "לה") אמר ליה הא איכא כל הני, אמר ליה כך מקובלני מבית אבי אבא סיגנון אחד עולה לכמה נביאים ואין שני נביאים מתנבאים בסיגנון אחד: המתנבא מה שלא נאמר לו כגון "חנניה בן עזור" דקאי בשוק העליון וקאמר "כה אמר ה' [צבאות] הנני שובר את קשת עילם" נשא חנניה ק"ו בעצמו: מה עילם שלא בא אלא לעזור את בבל אמר הקב"ה הנני שובר את קשת עילם בשדים עצמן על ארח כמה וכמה, אתא אידו בשוק התתתון אמר "כה אמר ה' וגו' שברתי את עול מלך בבל" א"ל רב פפא לאביי האי לחבירו נמי לא נאמר? א"ל כיון דאיתהיב ק"ו למידרש כמאן דאיתמר ליה דמי, הוא ניהו דלא נאמר לו: המתנבא בשם עבודת כוכבים כגון נביאי הבעל, הכובש את נבואתו כגון יונה בן אמיתי והמזותר על דברי נביא כגון חבריה

[ב] דקשר העליון דאורייתא גרוע ועומד, אי הבי תפילין נמי: אי עביד ארבעה בתי ואיתי ארתרינא ואנח גביידו האי לתודיה קאי והאי לתודיה קאי ואי עביד חמשה בתי גרוע ועומד הוא? אמר ר' זירא *"בית חיצון שאינו רואה את האויר פסול: **מתני'** אין ממיתין אותו לא בבית דין שבעירו, ולא בבית דין שביבנה אלא מעלין אותו לבית דין הגדול שבירושלים ומשמרין אותו עד הרגל וממיתין אותו ברגל שנאמר "וכל העם ישמעו ויראו" דברי רבי עקיבא אמר לו ר' יהודה וכי נאמר "יראו ויראו" והלא לא נאמר אלא "ישמעו ויראו" למה מענין דינו של זה אלא ממיתין אותו מיד וכותבין ושולחין בכל מקום "איש פלוני נתחייב מיתה בבית דין" ת"ר ארבעה צריכין הכרזה ה'מסית' יבן סורר ומורה ה'יוצא ממרא' ה'עדים זוממין' בכולהו כתיב בהו "וכל העם" "וכל ישראל" "בעדים זוממין כתיב "והנשארים" דלא כולי עלמא "חזו לסהדותא": **מתני'** נביא השקר המתנבא מה שלא שמע ומה שלא נאמר לו, "מיתתו בידי אדם" אבל הכובש את נבואתו "והמזותר על דברי נביא", ונביא שעבר על דברי עצמו מיתתו בידי שמים שנאמר "אנכי אדרש מעמו" "המתנבא בשם עבודת כוכבים" ואומר "כך אמרה עבודת כוכבים" אפי' כוון את ההלכה לטמא את הטמא ולטהר את הטהור. "הבא על אשת איש" כיון שנכנסה *לרשות הבעל לנשואין אע"פ שלא נבעלה הבא עליה הרי זה בחנק, "וממי בת כהן ובעלה" שכל המוזמין *מקדימין לאותה מיתה יחוץ מזוממי בת כהן ובעלה: **גמ'** תנו רבנן שלשה מיתתן בידי אדם, ושלשה מיתתן בידי שמים: המתנבא מה שלא שמע ומה שלא נאמר לו והמתנבא בשם עבודת כוכבים מיתתן בידי אדם הכובש את נבואתו, והמזותר על דברי נביא, ונביא שעבר על דברי עצמו מיתתן בידי שמים מנהני מילי? אמר רב יהודה אמר רב דאמר קרא "אך הנביא אשר יזיד לדבר דבר בשמי" זה המתנבא מה שלא שמע "ואשר לא צויתיו" זה לחבירו צויתיו זה המתנבא מה שלא נאמר לו "ואשר ידבר בשם אלהים אחרים" זה המתנבא בשם עבודת כוכבים וכתיב "ומת הנביא ההוא" *וכל מיתה האמורה בתורה סתם אינה אלא חנק הכובש את נבואתו, והמזותר על דברי נביא, ונביא שעבר על דברי עצמו מיתתן בידי שמים

[ג] דכתיב "והאיש אשר לא ישמע" (ה) וקרי ביה "לא ישמע" וקרי ביה "אל דברי" וכתיב "אנכי אדרש מעמו" בידי שמים: המתנבא מה שלא שמע: כגון צדקיה בן כנענה דכתיב *"ויעש לו צדקיה בן כנענה קרני ברזל" מאי הוה ליה למיעבד, רוח נבות אמעיתיה? דכתיב "ויאמר ה' מי יפתה את אחאב ויעל ויפול ברמות גלעד... ויצא הרוח ויעמד לפני ה' ויאמר אני אפתנו... ויאמר תפתה וגם תוכל צא ועשה כן" אמר רב יהודה מאי "צא צא ממרצתי" *מאי "רוח" אמר רבי יוחנן רוחו של נבות היזרעאלי? הוה ליה למידק כדרבי יצחק דאמר רבי יצחק "סיגנון אחד עולה לכמה נביאים, ואין שני נביאים מתנבאין בסיגנון אחד" "עוברה אמר "זרון לבך השיאך ירמיה אמר "תפלאתך השיא אותך זדון לבך" והני מדקאמרי כולהו כהדדי שמע מינה לא כלום קאמרי, דילמא לא הוה ידע ליה להא דרבי יצחק דהושפט הוה התם וקאמר להו דכתיב "ויאמר יהושפט האין פה נביא *(עוד "לה") אמר ליה הא איכא כל הני, אמר ליה כך מקובלני מבית אבי אבא סיגנון אחד עולה לכמה נביאים ואין שני נביאים מתנבאים בסיגנון אחד: המתנבא מה שלא נאמר לו כגון "חנניה בן עזור" דקאי בשוק העליון וקאמר "כה אמר ה' [צבאות] הנני שובר את קשת עילם" נשא חנניה ק"ו בעצמו: מה עילם שלא בא אלא לעזור את בבל אמר הקב"ה הנני שובר את קשת עילם בשדים עצמן על ארח כמה וכמה, אתא אידו בשוק התתתון אמר "כה אמר ה' וגו' שברתי את עול מלך בבל" א"ל רב פפא לאביי האי לחבירו נמי לא נאמר? א"ל כיון דאיתהיב ק"ו למידרש כמאן דאיתמר ליה דמי, הוא ניהו דלא נאמר לו: המתנבא בשם עבודת כוכבים כגון נביאי הבעל, הכובש את נבואתו כגון יונה בן אמיתי והמזותר על דברי נביא כגון חבריה

הזהרתן נעשה הזהרתן עכשיו ואינו רואה אויר לפיכך הוא פסול ואתיתן לתשערי מלב ותיצית לתפלין ותדוה דלא דמו: ת"ר אין מסיתין אותו אלא בב"ד הגדול שבירושלים ואין מסיתין אותו אלא בדבר דברי ר' עקיבא. ר' יהודה אומר מסיתין אותו מיד לפי שאין מענין דינו כו': ת"ר ג' צריכין הכרזה מסית ובן סורר ומורה ויוצא ומסיתן זוממין כולהו משום [דכתיב בהו] וכל ישראל וכל העם. בעדים זוממין כתיב והנשארים דלאו כולי עלמא חזו לסהדותא: ת"ר ג' מיתתן בידי אדם המתנבא מה שלא נאמר לו והמתנבא בשם ע"ז. מנא הני מילי אמר רב יהודה אמר רב דאמר קרא אך הנביא אשר יזיד לדבר דבר בשמי זה המתנבא מה שלא שמע את אשר לא צויתיו זה לנביא אחר שאמר לו. ואשר ידבר בשם אלהים אחרים זה המתנבא בשם ע"ז וכתיב ומת הנביא ההוא (שכל) [וכל] מיתה האמורה בתורה סתם חנק הוא. אבל נביא הכובש נבואתו והמזותר על דברי הנביא ונביא שעבר על דברי עצמו מיתתן בידי שמים. ואמרינא המתנבא מה שלא שמע כגון צדקיה בן כנענה. ואע"ג דאמרינן מרכתיב ויאמר אנא הייתי רוח שקר בפי כל נביאיו מינה רוח נבות אמעיתיה דרמיה לה לסברת בתא דאין סיגנון אחד עולה לשני נביאים. כלומר אין ב' נביאים מתנבאים בסיגנון אחד. ותני כולהו עלה לתן סיגנון אחד כלומר דבר אחד (כולן מתנבאין בסיגנון אחד). כדכתיב בנה לי מזבח בזה אמר ה' ויאמר ה' ביד המלך ש"מ אין נבואה זו כהונן דא"ר יצחק סיגנון אחד עולה לכמה נביאים ואין ב' נביאים מתנבאים בסיגנון אחד סיגנון אחד עולה לכמה נביאים זה עובריה וירמיה הוציא בלשון זדון לבך השיאך. וירמיה אמר תפלצתך השיא אותך זדון לבך והחזיון ולמא בקרקה בן כנענה לא הוה ידע הא שמעתא דר' יצחק ותרקינן והושפט הוה התם ואמר לחו כך מקובל אני מבית אבי אבא שאין שני נביאים מתנבאין בסיגנון אחד. והיינו דכתיב ויאמר יהושפט האין פה נביא לה? עוד תרגשה מאמר. כלומר אלו כולן אינן נביאי ה': המתנבא מה שלא נאמר לו כגון חנניה בן עזור דשמע לירמיה דאמר כה אמר ה' צבאות הנני שובר את קשת עילם ותו' נשא ק"ו כה אמר ה' צבאות אלהי ישראל לאמר שברתי את עול מלך בבל והוה תקע"ו יש לו לירמיה לשאת אותו אבל לזולתו לא. המתנבא בשם ע"ז כגון נביאי [הבעל] אלו כולן מיתתן בידי אדם. אבל הכובש את נבואתו כגון יונה בן אמיתי דינו בידי שמים

עין משפט נר מצוה

סו א מיי' פ"ד מהל' ממרים הלכה ג: (דף לט.)
סח ב ג מיי' פ"ג שם הלכה ח:
סט ד מיי' שם ופ"ז שם הלכה יג:
ע ה מיי' שם פ"ג הלכה ח:
עא ו מיי' שם ופ"ח מהל' עדות הל' ז:
עב ז מיי' פ"ה מהל' ע"ז הלכה ח סמג לאוין לה:
עג ח מיי' פ"ט מהלכות יסודי התורה הל' ג סמג לאוין לג:
עד ט מיי' שם הל' כ עה י מיי' שם הלכה ג סמג לאוין שם:
עו כ מיי' פ"ה מהל' ע"ז הל' ו סמג שם:
עז ל מיי' פ"ג מהל' חיסורי ביאה הל' ד:
עח מ מיי' פ"ח מהל' מדות הלכה ח סמג עשין קי:
עט נ מיי' שם פ"ב הל' י [תוספתא פי"ל]

[ד] [בנרון שיך פלג מ' גרים בית הסמלש לחביריו פסול פי' מי מתמלא מבריאתו ה' כפי ומלים מר בית ומלים מר דפיים ד' כפי וסי' פ"ם]

[ה] [נמנה שנמתנים ונבריאים כמשנה ליקח נתחייב]

הגהות הב"ח

(ה) נמ' דכתיב וכתים אמר לא יפסע ולקרי ביה לא יפסע ולקרי ביה לא יפסע:

הגהות הגר"א

(א) נמ' ואמר אמר לא יפסע ונו'. נ"ב נ"ר פגמונים וסיס ונו' אמר ונו' וכתיב אנכי ונו'. וכיון נמנוה: מכות ב. [ע"ש]

[ו] [ע"ל נב. פד:]

[ז] [נקמן קכ:]

מוכיח ל' ירמיה מס'

מלכים ח כב [ע"ל לה' שדר]

ירמיה מס'

מלכים ח כב

ירמיה מס'

מלכים ח כב

[ח] [בתוך הסוגיים מובא הרקע לתפי רוח נבות טרגיה]

[ט] [פירש"י על כנף זו פי' כרש"י נקמן ב. ופ"ע בפירש"י דמכות כ. ד"ה כתם קלי וכו' ובמ"ש תוס' שם ד"ה כל כו' וכד"ה זוממין]

[י] [נראה נראה ליה שאיתתן בידי אדם]

[יא] [ויש שאיתתן בידי שמים]

[יב] [נראה נראה ליה שאיתתן בידי אדם]

[יג] [נראה נראה ליה שאיתתן בידי שמים]

[יד] [נראה נראה ליה שאיתתן בידי אדם]

[טו] [נראה נראה ליה שאיתתן בידי שמים]

[טז] [נראה נראה ליה שאיתתן בידי אדם]

[יז] [נראה נראה ליה שאיתתן בידי שמים]

[יח] [נראה נראה ליה שאיתתן בידי אדם]

[יט] [נראה נראה ליה שאיתתן בידי שמים]

[כ] [נראה נראה ליה שאיתתן בידי אדם]

[כא] [נראה נראה ליה שאיתתן בידי שמים]

[כב] [נראה נראה ליה שאיתתן בידי אדם]

[כג] [נראה נראה ליה שאיתתן בידי שמים]

[כד] [נראה נראה ליה שאיתתן בידי אדם]

[כה] [נראה נראה ליה שאיתתן בידי שמים]

[כו] [נראה נראה ליה שאיתתן בידי אדם]

[כז] [נראה נראה ליה שאיתתן בידי שמים]

[כח] [נראה נראה ליה שאיתתן בידי אדם]

[כט] [נראה נראה ליה שאיתתן בידי שמים]

[ל] [נראה נראה ליה שאיתתן בידי אדם]

[לא] [נראה נראה ליה שאיתתן בידי שמים]

[לב] [נראה נראה ליה שאיתתן בידי אדם]

[לג] [נראה נראה ליה שאיתתן בידי שמים]

[לד] [נראה נראה ליה שאיתתן בידי אדם]

[לה] [נראה נראה ליה שאיתתן בידי שמים]

[לו] [נראה נראה ליה שאיתתן בידי אדם]

[לז] [נראה נראה ליה שאיתתן בידי שמים]

[לח] [נראה נראה ליה שאיתתן בידי אדם]

[לט] [נראה נראה ליה שאיתתן בידי שמים]

[מ] [נראה נראה ליה שאיתתן בידי אדם]

[מא] [נראה נראה ליה שאיתתן בידי שמים]

[מב] [נראה נראה ליה שאיתתן בידי אדם]

[מג] [נראה נראה ליה שאיתתן בידי שמים]

[מד] [נראה נראה ליה שאיתתן בידי אדם]

[מה] [נראה נראה ליה שאיתתן בידי שמים]

[מו] [נראה נראה ליה שאיתתן בידי אדם]

[מז] [נראה נראה ליה שאיתתן בידי שמים]

[מח] [נראה נראה ליה שאיתתן בידי אדם]

[מט] [נראה נראה ליה שאיתתן בידי שמים]

[נ] [נראה נראה ליה שאיתתן בידי אדם]

[נא] [נראה נראה ליה שאיתתן בידי שמים]

[נב] [נראה נראה ליה שאיתתן בידי אדם]

[נג] [נראה נראה ליה שאיתתן בידי שמים]

[נד] [נראה נראה ליה שאיתתן בידי אדם]

[נה] [נראה נראה ליה שאיתתן בידי שמים]

[נו] [נראה נראה ליה שאיתתן בידי אדם]

[נז] [נראה נראה ליה שאיתתן בידי שמים]

[נח] [נראה נראה ליה שאיתתן בידי אדם]

[נט] [נראה נראה ליה שאיתתן בידי שמים]

[ס] [נראה נראה ליה שאיתתן בידי אדם]

[סא] [נראה נראה ליה שאיתתן בידי שמים]

[סב] [נראה נראה ליה שאיתתן בידי אדם]

[סג] [נראה נראה ליה שאיתתן בידי שמים]

[סד] [נראה נראה ליה שאיתתן בידי אדם]

[סה] [נראה נראה ליה שאיתתן בידי שמים]

[סו] [נראה נראה ליה שאיתתן בידי אדם]

[סז] [נראה נראה ליה שאיתתן בידי שמים]

[סח] [נראה נראה ליה שאיתתן בידי אדם]

[סט] [נראה נראה ליה שאיתתן בידי שמים]

[ע] [נראה נראה ליה שאיתתן בידי אדם]

[עא] [נראה נראה ליה שאיתתן בידי שמים]

[עב] [נראה נראה ליה שאיתתן בידי אדם]

[עג] [נראה נראה ליה שאיתתן בידי שמים]

[עד] [נראה נראה ליה שאיתתן בידי אדם]

[עה] [נראה נראה ליה שאיתתן בידי שמים]

[עו] [נראה נראה ליה שאיתתן בידי אדם]

[עז] [נראה נראה ליה שאיתתן בידי שמים]

[עח] [נראה נראה ליה שאיתתן בידי אדם]

[עט] [נראה נראה ליה שאיתתן בידי שמים]

[פ] [נראה נראה ליה שאיתתן בידי אדם]

[פא] [נראה נראה ליה שאיתתן בידי שמים]

[פב] [נראה נראה ליה שאיתתן בידי אדם]

[פג] [נראה נראה ליה שאיתתן בידי שמים]

[פד] [נראה נראה ליה שאיתתן בידי אדם]

[פה] [נראה נראה ליה שאיתתן בידי שמים]

[פו] [נראה נראה ליה שאיתתן בידי אדם]

[פז] [נראה נראה ליה שאיתתן בידי שמים]

[פח] [נראה נראה ליה שאיתתן בידי אדם]

[פט] [נראה נראה ליה שאיתתן בידי שמים]

[צ] [נראה נראה ליה שאיתתן בידי אדם]

[צא] [נראה נראה ליה שאיתתן בידי שמים]

[צב] [נראה נראה ליה שאיתתן בידי אדם]

[צג] [נראה נראה ליה שאיתתן בידי שמים]

[צד] [נראה נראה ליה שאיתתן בידי אדם]

[צה] [נראה נראה ליה שאיתתן בידי שמים]

[צו] [נראה נראה ליה שאיתתן בידי אדם]

[צז] [נראה נראה ליה שאיתתן בידי שמים]

[צח] [נראה נראה ליה שאיתתן בידי אדם]

[צט] [נראה נראה ליה שאיתתן בידי שמים]

[ק] [נראה נראה ליה שאיתתן בידי אדם]

[קא] [נראה נראה ליה שאיתתן בידי שמים]

[קב] [נראה נראה ליה שאיתתן בידי אדם]

[קג] [נראה נראה ליה שאיתתן בידי שמים]

[קד] [נראה נראה ליה שאיתתן בידי אדם]

[קה] [נראה נראה ליה שאיתתן בידי שמים]

[קו] [נראה נראה ליה שאיתתן בידי אדם]

[קז] [נראה נראה ליה שאיתתן בידי שמים]

[קח] [נראה נראה ליה שאיתתן בידי אדם]

[קט] [נראה נראה ליה שאיתתן בידי שמים]

[קי] [נראה נראה ליה שאיתתן בידי אדם]

[קיא] [נראה נראה ליה שאיתתן בידי שמים]

[קיב] [נראה נראה ליה שאיתתן בידי אדם]

[קיג] [נראה נראה ליה שאיתתן בידי שמים]

[קיד] [נראה נראה ליה שאיתתן בידי אדם]

[קטו] [נראה נראה ליה שאיתתן בידי שמים]

[קטז] [נראה נראה ליה שאיתתן בידי אדם]

[קטח] [נראה נראה ליה שאיתתן בידי שמים]

[קט] [נראה נראה ליה שאיתתן בידי אדם]

[קי] [נראה נראה ליה שאיתתן בידי שמים]

[קיא] [נראה נראה ליה שאיתתן בידי אדם]

[קיב] [נראה נראה ליה שאיתתן בידי שמים]

[קיג] [נראה נראה ליה שאיתתן בידי אדם]

[קיד] [נראה נראה ליה שאיתתן בידי שמים]

[קטו] [נראה נראה ליה שאיתתן בידי אדם]

[קטז] [נראה נראה ליה שאיתתן בידי שמים]

[קט

אליהו בהר הכרמל וכו' · משמע דבשם הקב"ה היה מתנבא לעבור וכיון דמוחזק מהימנינן ביה אע"ג דלא יהיב לוה לך עבור על אחת מכל מצות התורה כגון אליהו בהר הכרמל ותימה מאי קא פריך התם ולינמר מינה כיון דע"פ הדיבור היה מתנבא מה שייך למילף מינה לעבור משום תקנה דרבנן שלא על פי הדיבור ועוד למה לן הכא טעמא משום דאיתחזק בנביאות הא אפילו בלא נביא שרי לב"ד לעבור משום מיגדר מילתא ויש לומר דמדקדק התם מלשנא דבריית דקתני הכל לפי שעה דמשמע הכל מפני טרף השעה ואי על פי הדיבור למה לי טרף השעה בין לעולם בין שלא לעולם צריך לקיים טוויו של מקום אלא ודאי בנביא שעשה מדעתו קא אמרה ברייתא דמיירי קרא והא דבעי הכא איתחזק הייט משום דכי איתחזק בנביאות סומכין עליו במה שהיה מבטיח לירידת אש ושותין על הבטחתו קדשים בחוץ שבזכותו ובתפלתו תרד אש מהשמים ויהיה מגדר מילתא בדבר שיתקדש שמו של הקב"ה ברבים ויחזרו ישראל למוטב ומיהו בקראי משמע שעל פי הדיבור עשה דכתיב באליהו וכדברך עשיתי וגו' ופרש"י מאור הגולה בפירושו לנביאים וכדברך עשיתי שהקרבתי בשעת איסור הבמות וגרלה לומר דכיון דעל פי הדיבור שרי משום לעבר שעה הוא הדין שלא על פי הדיבור שהרי אין נביא יכול לשלי לחדש דבר כדאיתא בפ"ק דמגילה (דף נ:) ועוד י"ל דהא דקאמר אליהו וכדברך עשיתי לא שאמר לו הקב"ה אלא מקרא היה דוחק דכתיב גוי וקהל גויים יהיה ממך ואמרינן *עתידין בניך לעשות כמעשה נכרים פירוש לשחוטו בחוץ ואני מסכים על ידו ולפי שהיה נביא מוחזק סמכו עליו שעליו נאמר מקרא זה:

הדרן עלך אלו הן הנחנקין

פ א מיי' פ"ע מהלכות יסודי התורה הל' ג:

רבינו חננאל

שמים: תני תנא קמיה דרב חסדא לוקה א"ל ומי תתרה בו דלקי כלומר מי יודע ששלחו אלהים לחיננא והסתיר נבואתו ואמר אביי חבריו הנביאים שנילה כדכתיב כי לא יעשה ה' אלהים דבר כי אם גלה סודו אל עבדיו הנביאים ודלמא הדרו ביה כו' דמסוותר על דברי נביא ואינו עושה כל מה שיאמר לו אלא ממאן לשמוע דבריו כגון חבריה דסיכיהו כדכתיב ואיש אחד מבני הנביאים אמר לרעהו בדבר ה' הכני נא ויאמן האיש להכותו וכתיב ויאמר לו יען אשר לא שמעת בקול ה' הנך הולך מאתי והכך האריה וילך מאצלו וימצאהו האריה ויכהו דינו בידי שמים. ואקשינן מנא ידע דהוא נביא ואיענש ושנינן מחוזק בנביאות הוה אבל מאן דלא מוחזק לא מיחייב לקבולי מיניה עד דיהיב ליה אות ומופת ומאן דמוחזק מקבלינן מיניה מאליהו בהר הכרמל אילולי שהיה מוחזק בנביאות היכי הוו מקבלי מיניה ועברי שרוטי הדן אלא ש"מ היכא דמוחזק שאני. ונביא שעבר על דברי עצמו כגון עדו הנביא שנאמר כי כן צוה אותי בדבר ה' לאמר לא תאכל לחם ולא תשתה מים ולא תשוב בדרך אשר הלכת ויאמר לו גם אני נביא כמוך ומלאך דבר אלי בדבר ה' לאמר השיבהו אתך אל ביתך ויאכל לחם וישתה מים כחש לו דינו בידי שמים שנאמר וימצאהו האריה בדרך וימיתהו. ירושלמי א"ר שמואל בר רב יצחק ונביא אחד זקן ישב בבית אל זה אמציהו כהן בית אל: ויהי אחר הדברים האלה והאלהים נסה את אברהם מי א"ר יוחנן אחר דברי השטן שאמר לפני הקב"ה רבונו כל העולמים זקן זה חננתו למאה פרי [בטן] ומכלם עורות ששש לא היה לו להקריב לפניך תור או בן יונה אחר. א"ל כלום עשה אלא לטען בנו אם אני אומר לו זבח אותו לפני עושה. מיד והאלהים נסה את אברהם כו' ר' לוי אמר אחר דברי ישמעאל שאמר ליצחק אני גדול ממך במצות שאתה נמלתה בן ח' ימים ואני בן י"ג שנה א"ל ובאבר אחר אתה מי יראני אם אומר לו הקב"ה זבח עצמך מיד אני זובח את עצמי. מיד והאלהים נסה את אברהם: ת"ר נביא שהדיח בסקילה מאי טעמא נמרי הדרה הדרה מסמית מה מסית בסקילה אף נביא בסקילה רבי שמעון אומר מיתה כתיבא ביה וכל מיתה האמורה בתורה סתם בחנק. מדיחי עיר הנדחת בסקילה גמרי הדרה הדרה אי מסמית אי מנביא שהדיח ר' שמעון אומר בחנק גמר הדרה הדרה מנביא שהדיח. אבר

נוטאו/מבנה
עקידת יצחק
ב פירושים לדיבור אחר הדברים האלה
בסתרת (טלן) נטעות את אלהים

מבנה
◇ בגלות מעל ומעל

מבנה
טלן יצר טלן אלהים

נוטאו
(מאל תנחומא)
1) נביאים
טרדיח
2) מדיחי עיר הנדחת

נביאים
3) כי יקום בקרבך נביא... נלמד אחרי אלוהים אחרים שהדיח בסקילה רבי

3א) כי תאמר בלבבך איכה נדע את הדבר אשר לא דברו ה' ... בדבר אשר ידבר הנביא בשם ה' ולא יהיה הדבר ולא יבא הוא הדבר אשר לא דברו ה' בזדון הנביא דבר אלהים אחרים ... ומת הנביא ההוא כי דבר סרה על ה' ... ומת הנביא ההוא כי דבר סרה על ה' ... ומת הנביא ההוא כי דבר סרה על ה'